

Un cas de compromís

El caràcter provisional d'aquest govern de coalició, que no pot adoptar per raó de la pròpia finalitat una forma definitiva, obliga a no demorar la tramitació i estudi d'una sèrie de problemes de singular importància que requereixen solucions urgents i efectives. El país ha viscut durant molts anys al marge de la legalitat, i ara és molt lògic que s'impacienti per a regir-se amb uns òrgans de govern ben perfilats, substancials i consistents.

I en comprendre aquesta necessitat, voldríem que la Cambra constituent s'avancés sense preocupar-se de qüestions de detall i enfoqués l'organització del país. Ramos Arizpe, a Mèxic, en el primer terç del segle passat, en vista de l'insistència—rallant a la revolució violent—del poble sol·licitant la carta constitucional per la qual havia de regir-se, en tres dies formulà un projecte que circulà per a donar tranquil·litat als ànims. L'acta s'expedia al cap de dos mesos, com a simple avenç de la constitució que el Congrés reunint a l'efecte havia de donar i que, en efecte, promulgà a l'octubre de 1824.

Nosaltres, ja que no seguim l'exemple de Mèxic, almenys hem de procurar avançar-nos acceptant de ple la responsabilitat contreta. Altrament hi han perills evidents per al prestigi de la República. El poder executiu forçosament ha de topar amb les obligacions de contradir-se envaint el camp de l'altre, i el que cal és començar per a separar un i altre poder de manera visible i destacada. Si un poder desempenya funcions que li són alienes, amb tot i que s'hi vegi obligat a exercir les, destruirà uns òrgans, desprestigiarà uns principis i no podrà substituir-ne cap per molt temps, per manca d'atribucions i sobretot per manca d'autoritat moral.

A darrers d'aquesta setmana es parlava d'una possible concessió de vacances als parlamentaris. Hem parlat amb alguns d'ells, i sembla que ja no es cotitza el projecte, puix que gairebé tots entenen que, ultra de tenir un regust profundament monàrquic, cal complir amb el deure apremiant d'organitzar un poble, i per això precisa que enlloc d'establir un programa de vacances, hom es proposi la reunió en sessió permanent de les comissions, per tal de facilitar la més pròxima discussió dels articles al Parlament.

Per altra banda els diputats tenen el camí planer, i no es troben en el cas de Ramos Arizpe, el mexicà, puix que no tenen el precedent d'una agitació revolucionària que hagi convulsat extraordinàriament el país, encenent passions i presentant exigències. El poble ha conquerit la supremacia del seu poder a base d'una força lleialment democràtica, i això fa que poguem disposar d'una lucidesa per a obtenir i d'una serenitat per a jutjar. A més, els constituents tenen una fixa orientació. Si discrepen en alguns punts i en alguns procediments a emprar, estan persuadits en canvi en què cal donar al país una constitució netament liberal perquè el sentiment popular unànim l'acompanya i li serveix d'apoi. I aquest sentiment—gràcies a la democràcia—va transformant-se en serena voluntat sobirana.

Per part del Govern sembla que aquest hauria de portar pressa, si vol mantenir pura la seva estricta missió de donar un programa concret de ruta a la revolució operada. Ja sabem prou que les carteres de ministre són avui una feixuga càrrega que només pot suportar una sincera abnegació patriòtica, perquè els que les administren—homes d'una execució civil perfecta—corren el perill de veure esllanguir el seu prestigi de tants anys enmig de la rapidesa d'uns moments.

Entenem com a conseqüència de tota una sèrie de raons indiscutibles, que no es pot retardar l'estudi i aprovació immediata de la Constitució, si hom vol concedir una existència digna a la República. L'època sentimental ja ha passat i és hora d'establir bases fermes, donant en primer lloc al país una Constitució que sigui racionalment un mitjà eficaç de subsistència i de superació.

J. M. Lladó Figueres

Madrid, agost 1931.

Facècies i anècdotes

El professor i els lloros savis

El professor hel·lenista Ettore Romagnoli ha escrit un llibre en el qual ridiculitza els filòsofs. Per exemple: El protagonista, un altre professor, ha adquirit quatre lloros escollits entre els que parlen millor i els ha nomenat Plató, Kant, Gioberti i Hegel. A n'aquest darrer li pregunta:

—Què és l'Art?

I el lloro respon:

—L'Art és la projecció crònico-espacial d'una absorció centrípeta de la vibració còsmica.

A Gioberti:

—Què és la moral?

—La transsubstanciació econòmica d'una palinòdia fisiològica.

Un dia adquirí un altre lloro que li resultà femella. Quan ja començava a estar iniciat li demanà:

—Què és l'immanència transcendental?

I la colorra va respondre:

—Oh, Artur meu! Com són abundosos i brillants els teus cabells!

Igual que si això hagués estat un senyal els altres lloros començaren a cridar:

—Oh, Artur meu!

—Oh, Assumpta estimada!

Aleshores el filòsof comprengué que la seva minyona Assumpta festejava davant dels deixebles volàtils i va acomiadar-la. No obstant, se n'apiadà i la servent continuà al servei del professor i... festejant amb el promès, el qual durant una llarga absència d'aquell, es dedica

a ensenyar la seva doctrina als lloros.

Quan el professor retornà i començà les lliçons de nou, demanà a un deixeble:

—Què és la filosofia?

I el verd personatge va respondre:

—És l'esforç dels imbècils per comprendre el que les persones intel·ligents comprenen sense esforç.

El professor feu un bot. Es fregà els ulls per constatar que estava despert. Encara volgué tornar a demanar:

—Quin és el més gran filòsof del món?

—El senyor ministre que us ha destituït de la càtedra.

Ràpidament va alçar-se i es dirigí a la porta.

—Assumptal—cridà.

—Senyor...

—Aneu a la verduleria, compreu un manat de julivert, i demà, de bon matí, el distribuïreu als lloros. I no en parlem més.

L'Estatut a Madrid

El que diu el corresponsal del «Brusi»

El corresponsal del *Diario de Barcelona* a Madrid escriu el que segueix:

«Falta absoluta de tiempo para desarrollar su trabajo de información política, impidió al cronista dar cuenta al lector el viernes último, del importante acto público que consistió en hacer entrega al jefe del gobierno provisional de la República, del Estatuto catalán, objeto del postero «referendum» popular de todos conocido. A las cuatro y media de la tarde, el señor Maciá, acompañado de los diputados que han venido escoltándole desde Barcelona, fueron recibidos en el salón del Consejo del Palacio de la Presidencia, y sin otro proemio, procedióse a depositar en manos del representante supremo del nuevo régimen, el ejemplar de la legalidad que ha votado Cataluña. Dos discursos fueron leídos, el uno por el presidente de la Generalidad, y el otro por el del gabinete, rubricando ambas manifestaciones con un abrazo cariñoso.

Con elogio han sido comentados en los círculos madrileños los términos del trabajo leído por el señor Maciá, lamentando todos no se le conceda una publicidad extraordinaria, que bien merece, por su redacción, trazada en castellano, más que perfecto, elegante y por el plausible sentido de la realidad que lo preside. La respuesta del gobierno, muy entonada también, queda, sin embargo por bajo en mérito literario a la salutación que ojalá abra un período de nuevas e insospechadas prosperidades.

Lo mismo el señor Maciá que sus familiares han recorrido en el automóvil oficial que el Poder público puso a su disposición, los lugares más concurridos de la ex-corte, recibiendo en todas partes demostraciones de respeto y consideración reveladoras de la sensibilidad exquisita del pueblo madrileño. Ayer pasaron el día los ilustres visitan-

Sota el signe de la República

La supressió de les Capitanies Generals

Ja fa alguns dies que per una disposició del Govern de la República foren suprimides les Capitanies Generals i els Governos Militars. La premsa anuncia aquesta supressió, celebrant, amb els consegüents comentaris, la satisfacció unànime que produïa la tal reforma. Creiem, però, que pel que refereix a Catalunya no s'ha subratllat amb prou intensitat la importància d'aquesta disposició. El pas donat és trascendental per a tots els països peninsulars, però ho és—com anem a veure—encara molt més per a Catalunya.

Desapareixen les Capitanies Generals. Desapareixen els Governos Militars. Heu's ací una reforma que totes les «provincies» de l'Estat espanyol han de agrair extraordinàriament al nou règim. Amb ella es facilita en gran manera el desenvolupament de llur vida local; es suprimeixen tràmits, fórmules, tapades i competències de jurisdicció, qüestions d'etiqueta, burocràcia, papers i protocols, en resum, molèsties entre el ciu-

tes en El Escorial y San Idefonso, regresando ya bien entrada la noche al Palace-Hotel, donde se hospedan. Hoy han realizado otra excursión, cuyos detalles se desconocen a la hora de trazar estas líneas.

Jamás han sido en el decurso de la historia contemporánea los momentos tan propicios como lo son ahora, para resolver, dentro de un ambiente de mutua cordialidad y simpatía, el problema catalán. Si como es de esperar unos y otros se muestran transigentes enjuiciando sin doblez, y de manera noble y levantada, los obstáculos se salvarán victoriosamente. En los círculos políticos madrileños domina verdadera ansia de acabar de una vez con equívocos, idas y venidas. Las gentes quieren que no se vuelva a hablar de esclavitudes, sacrificios, incomprensiones, hechos diferenciales y otras cosas por el estilo, que no sirvieron más que para envenenar el régimen de relaciones, régimen que debió quedar resuelto de un modo definitivo y armónico, si el movimiento de solidaridad catalana no hubiera fracasado por desviación de su principal objetivo. Es preciso que todo el mundo comprenda que, con la República, España, si quiere salvarse, tendrá que vivir en lo sucesivo a lo pobre, echando por la borda buena parte de las partidas del presupuesto de gastos, ya que las del de ingresos quedarán reducidas notablemente para dar el ser a las organizaciones autónomas. Cada una de las regiones, habrá, con arreglo al valor de su «outillage», de encargarse de los propios servicios, prorrateando el devengo de los intereses y amortización de la masa de deuda. El importe de los gastos de soberanía y los de la ocupación de Marruecos, no pueden pasar de dos mil millones de pesetas, o sea, casi la mitad de lo que representa el presupuesto en curso.»

ta pacífic i les autoritats militars erigides, massa sovint, en tutors de les autoritats civils.

Com declarà l'actual ministre de la Guerra, senyor Azaña, en un discurs, la visió total del Govern d'un país no admet diferències ni categories entre poders que tendeixen al mateix fi: servir el poble. Aquest és l'objecte, la finalitat, tant del poder militar com del poder civil, judicial o administratiu. El que cal és posar límits a cada un d'ells segons la seva funció. I la funció de l'Exèrcit no arriba pas fins a l'exercici del govern provincial, regional o nacional.

D'ençà que les Capitanies Generals començaren a prendre llur forma actual, i exactament la concretaren a l'any 1705, cal seguir-ne pas a pas la evolució per a convencer's que el que ha succeït és tot el contrari del que hem constatat en el paragraf anterior. I és que les Capitanies generals han restat sempre fidels a la concepció medieval, sota la qual foren creades. Aquesta concepció partia del principi de que el que manava exèrcits en campanya era lògic que exercís la seva autoritat sobre el país ocupat. Concepció pròpia dels temps—llunyans per sort—dels Reis emperadors Carles I i II, primers en usar la designació de Capità General i fixar-ne les prerrogatives. Concepte primitiu, però, al qual s'han aferrat tots els que han intervingut en l'exercici de aquest càrrec—igual els que el confieren que els que l'ocupaven—molt justament comparat amb el de virrei.

Fidel a l'idea de que el Capità general era, a la vegada que cap militar, Governador del territori ocupat per les seves tropes, i cap superior en els rams polítics i judicials, exerciren llurs cometos els que en foren a Cuba, a Filipines i a totes les altres colònies, que per aquestes i altres raons no sabé guardar Espanya. Aquesta concepció era la mateixa que produïa l'allau de Capítans generals que ha sofert Catalunya en

La mare: —Éts un mal educat! On s'ha vist que un noi dels teus anys mengi d'aquesta manera? T'hauré de tancar en un col·legi per a que t'ensenyin urbanitat.

El noi: —Em pensava que en podia aprendre aquí casa...

De Bulletin, Sydney.

aquests darrers temps, en els quals el nostre país era considerat fet i fet com una colònia més. Una colònia on calia realitzar les aspiracions inconfessables però ben ostensibles de virreinat que que sentien els més indignes servidors de la monarquia borbònica.

Per això, dèiem, que ací, entre nosaltres, es duplica la transcendència de la reforma que ha posat fi a aquest estat de coses.

Cal recordar la significació de virreinat, de domini que havien pres especialment a casa nostra, les Capitànies generals. Weyler, Primo de Rivera, Barrera, Despujol són la culminació de aquest esperit d'imperi, d'opressió. Els seus noms semblen encarnar en absolut la raó d'ésser d'aquells organismes, erradament de govern, posats sota l'advocació de Març, cataus de conspiracions anticíviques, d'intervencions ridícules i a voltes, tràgiques en la política del país.

En cap més personatge de la situació caiguda es troba la pressió governamental portada a un grau tan extremat, l'impressió d'anomalia jurídica tan accentuada, de règim correccional tan intens, d'ocupació bèl·lica tan ofensiva com el cas del Capità general de Catalunya.

S'ha suprimit aquest virrei, al càrrec del qual anava la vigilància permanent que havia d'exercir l'exèrcit d'ocupació damunt de Catalunya, l'opressió odiosa i odiada dels catalans. Bona hora és la en què això ha tingut fi! Potser no es podia donar una millor prova del desig que diuen sentir els republicans de Espanya, els veritables liberals, de resoldre el nostre plebiscit dins el sentit més estricte de la justícia i civilitat.

Enric Palau

(Prohibida la reproducció).

La tribuna del lector

Als amics del teatre

Qui aquestes ratlles escriu, entusiasta aficionat al teatre, potser el darrer dels que rendeixen fervorós culte d'admiració a Apolo, tenint en compte la fi per a que fou creat l'art de Talia, no ha dubtat en recollir i fer-se seu el prec que el dimecres últim dirigí a l'autoritat local el DIARI DE MATARÓ, referent a la difusió d'unes fulles anunciadores de unes obres els títols repusius de les quals són, al meu entendre, l'espurna incendiària que a escenes il·luminades el camí de la perversió.

El teatre clàssic, el primitiu, junt amb el teatre modern les formoses produccions de les quals s'han vingut representant amb èxit insuperable a través dels temps als nostres coliseus, s'ha palesament patentat que els temples en els quals es dongués a conèixer el fruit saonat que com aigua cristal·lina brollés de la font, de la intel·ligència sublim dels genis són, sense cap dubte, «centres d'espai, d'esbargiment de l'ànima, escola de bons costums i càtedra d'ensenyances». En canvi, la contínua representació d'aquestes farses ridícules resulten ésser, més que un focus d'immoralitat i d'immundícia, la remora que orgullosa s'aixeca en el camí pel qual marxa tranquil·la la joventut florent.

El teatre és el teatre, el negoci és, certament, altra cosa molt diferent. No hi ha lloc, doncs, a confondre una cosa amb l'altra.

Al temple de Talia, centre d'educació en el qual la ètica campeja com una divinitat deuen, millor dit, devem acudir amb assiduitat constant tots aquells

... no es pot beure impunement qualsevol beguda. N'hi ha una que la recomanem especialment i que es pot beure pura o barrejada amb vi, sense alterar-lo. S'obté dissolvent en un litre d'aigua potable el contingut d'un paquet de

Lithinés del Dr. Gustin

i així, s'aconsegueix una aigua alcalina, litinada, recomanada per a dissoldre l'àcid úric i contra totes les afeccions dels Ronyons, Fetge, Bufeta, Budells, Pàncreas...

DE VENDA PER TOT ARREU

que, modèstia apart, sabem apreciar en tot el que valen en mèrit i en valor indiscutibles, màxim estant com estem convençuts de que el teatre fou creat per a il·lustrar l'humanitat i no per a pervertir-la.

En sortir avui, doncs, en defensa de la veritable significació del teatre educatiu i moral, en cap manera ho faig per a sentar el precedent de model de virtut, no; com que jo em conec molt bé, confesso ingènument ésser tan defectuós com qui més. No obstant, vull deixar ben sentat que totes les coses de la vida, siguin de la índole que siguin, m'han plagut extraordinàriament, però, naturalment, cada una en el seu lloc.

Per aquesta mateixa raó, i tenint com tinc en gran estima la significació del teatre veritable, amb molt gust he recollit el prec del DIARI DE MATARÓ i prego als veritables afeccionats a l'art de Talia per a que amb les seves excepcionals qualitats contribueixin a l'extirpació d'aquestes trames a totes llums perniciosos per al comú respecte i la cultura social.

V. Barbena

Preguem a les persones o entitats que ens trametin notes o articles que ho facin en català si volen veure'ls publicats car no disposem de temps per a traduir-los.

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
J. Julià.—Tetuan, 75

NOTES DEL MUNICIPI

Ordre del dia per la sessió que es celebrarà demà

- Acta
- Factures
- Jornals eventuais
- Instàncies
- Permisos
- Concurs pavimentació
- Recepció provisional clavaguera
- Llauder
- Vacances Vidal i Arqués
- Torns vigilància arbitris.

ELS ESPORTS

Més resultats d'aquestes passades festes assolits per equips locals

CAMP DE L'ARBUCIES

Dia 15: Futbol. Arbúcies (primer equip), 6 - lliuro (infantil), 2.

Dia 16: Futbol. Arbúcies (primer equip), 1 - lliuro (Selecció), 1.

CAMP DEL CARDEDEU

Dia 16 d'agost: Futbol. Argentona (primer equip), 4 - lliuro (segon equip), 1.

El cas Sans-Illuro ja està resolt

Segurament molts lectors ja deuran conèixer el fall que la Federació Catalana ha donat a la denúncia formulada per l'Illuro contra els incidents lamentables ocorreguts a Sans.

El fall ha estat favorable a la U. E. de Sans perquè diuen que el jugador Carasco podia jugar tota vegada que estava ben reglamentàriament inscrit, i no es parla de cap més fet.

Nosaltres entenem que això era el que menys havia de preocupar a l'Illuro i a la Federació (no coneixem l'esperit de la denúncia), sinó que no s'havia de donar per ben acceptat el precedent de que hi haguessin hagut coaccions perquè l'Illuro no s'adjudicés la victòria, agressions, etc. No havent aplicat la Federació cap sanció en aquest sentit ens sembla que pot repetir-se sovint el cas de que un partit de compromís hi hagin interessats en coaccionar i agredir, si convé, de la manera més brutal a un equip o jugador per tal de que es deixin vèncer. El cas de l'Illuro podia ésser el primer exemple repetint almenys el partit en camp neutral i castigar els altres incidents amb veritable justícia. Però aquesta, ens ho temiem, havia de fer un tori, o sinó, fixem-nos: tants de dies sense solució, l'anunci del calendari del grup A amb el Martinenc, certes declaracions d'un dirigent, una reunió d'aquest club elevat per una sola vegada una quota fins a 10 pessetes

amb l'objecte de fer reformes en el camp... I després de tot això esdevingué el fall de la Federació.

Visca l'imparcialitat i l'ordre...

Vela

A les regates celebrades a S'Agaró el passat diumenge, el yacht «Barandil II» va classificar-se en primer lloc, adjudicant-se la copa del Comitè de Vela del Club Marítim de Barcelona.

Patronejava aquella embarcació el seu propietari senyor Matas, anant-hi de tripulants els senyors Tuñí i Spà.

Ciclisme

XIII Volta Ciclista a Catalunya

La comissió encarregada d'atendre el pas dels corredors de la Volta a Catalunya per la nostra ciutat ha començat els treballs corresponents per recollir cabals a fi d'ajudar econòmicament a l'U. E. de Sans, entitat organitzadora de la clàssica prova catalana.

Tot just començada l'inscripció s'han repartit bastants tiquets de cooperació ço que fa preveure que l'afecció esportiva donarà el seu ajut material a la nostra «randonée».

Publiquem avui la primera llista de col·laboradors que anirem seguint a mesura que es vagi engrossint.

Josep Navarro	1'00 Ptes.
Miquel Sinol	1'00 >
Joaquim Colomer	1'00 >
Francisco Salvà	2'00 >
Mateu Domínic	2'00 >
Salvador Cerdà	1'00 >
Josep Solà	1'00 >
Marcel·lí Agustí	2'00 >
Josep Delhortí	1'00 >
Josep M.ª Pons	1'00 >
Antoni Claus	1'00 >
Manuel Planas	1'00 >
Gabriel Viñals	1'00 >
Enric Salicrú	1'00 >

Suma i seguirà 17'00 Ptes.

HOMES ESGOTATS

gastats per la vida intensiva d'aquesta època febril (treballs, disgustos, abusos, excessos), recordaran l'energia perduda amb el famós reconstituent

«VITOPLASMA VALLVERDÚ»
(ELIXIR)

FLASCÓ 6'50 PTES.

VENDA: En farmàcies. DETALLS: Laboratoris Klam — Tarragona

TEATRES I CINEMES

Cinema Gayarre

Programa per avui: L'interessant pel·lícula per Donald Rood i Margaret Morris «La marca delator»; la superproducció parlada i cantada en espanyol per Rosario Pino, Roberto Rey i Maria Luz Callejo «Un hombre de suerte» i la còmica «Felix en caperucita roja».

N. Clavell Masuet

Corredor de Canvi i Borsa

Barcelona Mataró
Rbla. Flors, 16. ent. Riera, 56
Telef. 18.413 Telef. 107

Subscripcions a totes les emissions. Compra-venda de valors al comptat i a termini. Negociació de cupons i tota mena d'operacions de Borsa.

Despatx en aquesta Ciutat tots els dies feiners de 9 a 12 del matí.

NOTICIES

Observatori Meteorològic de les Escoles Pies de Mataró (Sta. Anna)

Observacions del dia 19 d'agost 1931
Hores d'observació: 8 matí - 4 tarda

Baròmetre	Altura llegida: 760'6—758'4
	Temperatura: 26'4—27'5
	Alt. reduïda: 757'7—755'4
	Termòmetre sec: 25'4—25'7
Psicòmetre	humid: 22'—23'4
	Humitat relativa: 73—82
	Tensió: 17'56—19'99
	Màxima Sol: 32'5
	Ombra: 26'5
Termòmetre	Mínima Ombra: 21'5
	Reflecte: 21'
	Direcció: SW—SW
	Velocitat segons: 5'5—2'
Vent	Anemòmetre: 302
	Recorregut: 068'5
	Classe: C—0
Núvol	Quantitat: 1—0

Pluviòmetre:

Pluja:

Evaporòmetre: 3'5

Estat del cel: CS. — S.

Estat de la mar: 4—1

L'observador J. R.

—Música.— Aparells de ràdio, piano, gramòfons usuals i ortofònics, fonògrafs, guitarres, bandúrries, jazz-bantrumpetes, clarinets i tota mena d'instruments de saló i orquestra els ven la Casa Masdeu, Rambla de Mendizábal, 21, Mataró. Vendes al comptat i a terminis.

Avui, a les quatre de la matinada, s'ha presentat a la caserna de la guàrdia civil el veí d'aquesta ciutat, Llorenç Llinàs Argimon, denunciant que a la nit en el seu domicili de la Ronda d'en Prim s'hi ha comès un robatori, manifestant que mentre estava en el seu dormitori feu aparició un desconegut el qual s'apoderà d'un joier situat sobre un moble que contenia diferents joies valorades en quatre o cinc mil pessetes. El denunciador ha afegit que el desconegut en veure's descobert ha fugit saltant per una finestra.

La guàrdia civil ha admès la denúncia redactant el corresponent atestat el qual ha estat tramès al Juijat d'Instrucció.

Aquest matí el Juijat ha començat la seva actuació practicant les oportunes diligències, traslladant-se al lloc del succés on ha efectuat una inspecció ocular.

—Estiu... banys, calor i més calor. Per combatre'l s'han inventat neveres, geladores, refrescadors i un munt més d'objectes que poden adquirir-se a molt bons preus a La Cartuja de Sevilla.

Secció financiera

Cotitzacions de Barcelona del dia d'avui

BORSA

(«S. A. Arnús Ori»)

DIVISES ESTRANGERES

Francs fran.	45'25
Belgues or.	160'85
Llures est.	56'10
Lires.	60'40
Francs suïssos	224'40
Dòlars	11'54
Pesos argentins.	3'25—3'27
Mars	2'745

VALORS

Interior	00'00
Exterior	00'00
Amortitzable 5 %	00'00
Amortitzable 3 %	00'00
Nord	60'40
Alacant	43'50
Andalusos	20'00
Oronse	00'00
Colonial	61'25
Clade	00'00

La T. S. F.

Unión Radio Barcelona EAJ1. 349 m. 20 kw., 859 kiloc.

Dimecres, 19 d'agost

21:00: Obertura de l'Estació. Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de Catalunya. Cotitzacions de monedes, valors i mercaderies.—21:05: Sardanes per la Cobla Barcelona.—Notícies de Premsa. Notes oficials de l'Emissora.—22:05: Conversació en català sobre temes de jardineria, per J. Rigol.—22:20: Concert a càrrec de la Banda del Regiment d'Infanteria n.º 10, sota la direcció del Músic Major, don Julià Palanca.—24:00: Tancament de l'Estació.

Dijous, 20 agost

La Palabra, diari parlat de Radio Barcelona.—7:30 a 8 matí, primera edició; 8 a 8:30, segona edició.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de Catalunya.—13:00: Emissió de sobretaula. Informació teatral.—14:15: Secció cinematogràfica.—15:00: Sessió radiobenèfica. — 16:00: Tancament de l'estació. — 17:30: Obertura de l'Estació. — 18:00: Cotitzacions de mer-

"Banco Urquijo Catalán"

Domicili: Pelai, 42-Barcelona Capital: 25.000.000 Apartat de Correus, 845-Telèfon 16460

Direccions telegràfica i telefònica: CATURQUIJO Magatzems a la Barceloneta-Barcelona

AGENCIES I DELEGACIONS a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols, Sitges, Torelló, Vich i Vilanova i Geltrú.

Corresponsal del Banc d'Espanya a Mataró i Vilanova i Geltrú.

ENTITATS QUE COMPOSEN EN GRUP "URQUIJO":

Table with columns: Denominació, Casa Central, Capital. Lists various banks and their capital amounts.

AGÈNCIA DE MATARÓ

Carrer de Francesc Macià, 6 - Apartat, 5 - Telèfon 8 i 305

Igual que les restants Dependències del Banc, aquesta Agència realitza tota mena d'operacions de Banca i Borsa, descompte de cupons, obertura de crèdits, etc., etc.

Hores d'oficina: De 9 a 13 i de 15 a 17 hores Dissabtes de 9 a 13

18:05: Sessió infantil.— 18:30: Tercet Ibèria.—19:00: Tancament de l'Estació.

Llegiu el

DIARI DE MATARÓ

Notes Religioses

Sants de demà: Sant Bernat, ab. i dr.; Sants Leovigild i Cristòfor, monjos i mrs., i Sant Samuel, profeta.

QUARANTA HORES

Demà acabaran a la Basílica de

Santa Maria, en sufragi de Rosa Caparrà (a. C. s.).

Basílica parroquial de Santa Maria, Tois els dies feiners missa cada mitja hora, des de dos quarts de sis a les 9, la última a les 11. Els matins, a dos quarts de set, trisagi; a les 7, meditació; a dos quarts de 8, mes del Puríssim Cor de Maria; a les 9, ofici conventual. Al vespre, a un quart de 8, rosari i visita al Santíssim Sagriment; a continuació novena a l'Assumpta.

Parròquia de Sant Joan i Sant Josep.

Tois els dies feiners missa cada mitja hora, de dos quarts de 7 a les nou. Durant la primera missa, meditació. Al vespre, a dos quarts de 8, Corona Josefina, Estació i Angelus.

Demà dijous, a dos quarts de nou, l'Arxiconfraria de la Mare de Déu del Perpetu Socors celebrarà missa de Comunió general en sufragi de l'ànima de l'associat Martí Fité.

Moviment de Població

Naixements

Dia 2 d'agost: Aurora Prat Bartomeu, Maria Rosa Floris Ventura.—Salvador Solà Armengol.—Angela Pecellin Montasell.

Dia 3: Anna Maria Galangau Lleornart.—Josep Soler Monclús.

Dia 4: Angela Salvador Cantalluseda, Montserrat Fabregat Borrell.—Vicents Torrent Corbera.

Impremta Minerva.—Mataró

Per Hogar

Pisos i locals espaiosos, al carrer de Sant Simó, 13. Visibles: Totes les festes de 9'30 a 11'30.

Raó: Tots els dies de 3 a 4 tarda, al carrer Gignàs, 28, pral.—Barcelona (prop Correu).

DEMANEU ARREU... Per tenir la pell sana i formosa

Crema "Espuma del Pirineu"

Producte higiènic i sens rival pel cutis. Exigiu-la solsament en tubs.

Agent: JOSEP A. SISTACHS-Montgat

JARABE CLIMENT MARCA VIUDA ANEMIA, DEBILIDAD, RAQUITISMO, INAPETENCIA, EMBARAZO

Guia del Comerç, Indústria i professions de la Ciutat

Cases recomanables de Mataró, allistades per ordre alfabètic

Grid of business listings including categories like Agent de negocis, Ceràmica, Cerralleries, Col·legis, Confeccions, Conllereries, Cordillereries, Còpies, Cristall i Pisa, Dentistes, Drogueries, Estorers, Funeràries, Fusileries, Garaiges, Herboristeries, Impremies, Maquinària, Marbristeries, Merceries, Mesitres d'obres, Mobles, Oculistes, Palla i Alfals, Papers pintats, Perruqueries, Recaders, Salons de Billars, Sastres.

CÒPIES a màquina d'escriure Rapidesa i pulcritud en tots els treballs Per encàrrecs: LLIBRERIA ABADAL - Riera. - Mataró